

<https://nrat.ukrintei.ua/en/kryza-skorochen-u-brytanskyh-universytetah-lyudskiy-vymir-akademichnyh-zvilnen/>

КРИЗА СКОРОЧЕНЬ У БРИТАНСЬКИХ УНІВЕРСИТЕТАХ: ЛЮДСЬКИЙ ВИМІР АКАДЕМІЧНИХ ЗВІЛЬНЕНЬ

На сайті Times Higher Education опубліковано статтю Пола Джампа «Я не думаю, що колись зможу бути поряд з колишніми колегами».

У ній аналізуються результати опитування ТНЕ щодо масових скорочень у британських університетах та їхнього впливу на професійний і психологічний стан працівників вищої освіти. Автор зазначає, що хвиля скорочень у британському секторі вищої освіти набула масштабного характеру: упродовж останніх трьох років університети Великої Британії втратили понад 30 тисяч робочих місць. Опитування, проведене навесні 2026 року, охопило університетських викладачів, дослідників, адміністративний персонал і менеджерів. Його результати засвідчують не лише фінансові чи організаційні наслідки скорочень, а й глибокий особистий вплив на працівників (атмосфера страху, виснаження, втрата професійної гідності). Частина респондентів описує сучасне університетське середовище як «токсичне», а окремі працівники повідомляють про серйозне погіршення психічного здоров'я після

звільнення або вимушеного переходу на іншу роботу. Найбільш уразливими виявилися працівники гуманітарних дисциплін, а також співробітники з нестабільними або викладацько-орієнтованими контрактами. Значна частина тих, хто залишив університетський сектор, повідомили, що не прагнуть повернення до нього, що пов'язано з недовірою до керівництва університетів, перевантаженням та втратою сенсу академічної праці. Скорочення негативно вплинули на кар'єрні перспективи та особисте життя працівників внаслідок вимушеного переходу на нижче оплачувані посади, втрати можливостей для досліджень або необхідності змінювати професію. Навіть ті працівники, які зберегли роботу, часто демонструють низький рівень довіри до керівництва університетів й доволі песимістично оцінюють майбутнє цього сектору. Усі кажуть про зростання перевантаження, моральне виснаження та підвищення внутрішньої напруги, що відчують навіть ті, хто залишився працювати в університетах. Автор робить висновок, що проблема – у нинішньому стані академічної культури, довірі до університетів як освітніх інституцій та нездатності сектору зберігати професійну солідарність в умовах тривалого фінансового й організаційного тиску.

Детальніше:

<https://www.timeshighereducation.com/depth/i-dont-think-ill-ever-be-able-be-same-room-former-colleagues>

Фото: pixabay.com

#НРАТ_Усі_новини #НРАТ_Науковцям_новини #НРАТ_Освітянам_новини
#НРАТ_TimesHigherEducation

2026-05-08

Інформація з офіційного вебпорталу Національного репозитарію академічних текстів